

FOAIE PAROHIALĂ

30 august - 5 septembrie 2026

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

SFÂNTUL MASLU

marți, 1 septembrie 2026; ora 18.00

Reflecție spirituală

„Dumnezeu este departe? Nu. O astfel de impresie nu este decât incapacitatea noastră de a sesiza prezența Sa pătrunzând toate lucrurile. Dumnezeu este acolo, tandru. El este aproape. El îți atinge dulce inima cu iubirea Sa. El îți spune: Nu te teme. El este aici, păstrat, putem zice, în adâncul sinelui nostru, care este un moment din viața pe care o avem, cu suavitatea discretă a iubirii Sale fără nume, chiar dacă noi nu Îi ieșim în întâmpinare. El este aici, asemenea luminii limpezi care luminează peste tot: nu se vede chipul său, dar este acela care, cu prețul propriului chip, Se dăruiește tuturor lucrurilor. Te crezi singur? Nu, iată că o voce îți spune: „Lasă-te în brațele acestui aproape Total, nu vei cădea în gol. Lasă-ți amarul, vei găsi ceea ce cauți.” (Karl Rahner)

RUGĂCIUNE

„Doamne Isuse Cristoase, Tu ești Vița cea adevărată, iar Tatăl Tău este lucrătorul. Te rog, fă-mă și pe mine mlădiță vie în trupul Tău tainic. Să rămân pururea întru Tine și Tu întru mine, căci fără Tine nu pot face nimic. Curățește-mă prin cuvântul Tău, aprinde-mi inima cu dragostea Spiritului Sfânt și dă-mi putere să aduc roade de pocăință, de pace, de bunătate și de fapte bune. Păzește-mă de seceta păcatului și de tăierea cea fără de rod. Rămâi cu mine, Doamne, acum și în vecii vecilor. Amin.”

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Ionuț Bogdan Pop, Sofia Laza și Nicolae Burcuș**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Vin de viață veșnică

Istoria noastră începe într-o grădină, pe care Dumnezeu o sădește pentru noi, pe care ne-o încredințează și pe care noi din păcate o pierdem prin neascultare. Exilați în afara grădinii, începem un lung și anevoios drum pe căile acestei lumi, printre spini și pălămidă, în care sudoarea frunții și lacrimile ne sunt pâine cotidiană. Chiar dacă l-am trădat pe Dumnezeu, nu suntem părăsiți, ci conduși pas cu pas înspre alte și alte grădini, semne și chipuri ale celei pierdute. Pe fiecare dintre acestea le distrugem sau le pierdem, iar Creatorul este nevoit să reînnoiască încontinuu făgăduințele, fiind lângă noi chiar și atunci când noi suntem departe de El. Că este vorba de Cannan, pământul făgăduit lui Avram și pângărit prin neascultare, idolatrie și păcat sau că este vorba de via lui Nabot, Vechiul Testament abundă în exemple de acest fel. Și atunci, Grădinarul este nevoit să vină El însuși în mijlocul nostru și negăsind rod în vie, își dăruiește propriul Sânge, transformându-l în vin de viață veșnică. Prin jertfa și învierea Sa întreaga vie, întreaga Creație este reînnoită. Maria Magdalena îl ia drept grădinar pe Isus Înviat și nu se înșală, fiindcă totul începe în grădina Raiului și se reînnoiește în grădina de pe Golgota, deschizându-ni-se astfel drumul înspre Grădina Împărăției Cerurilor.

Noi, cei de astăzi suntem creștini. Avem liber acces la Grădină, însă nu avem dreptul să ne culcăm pe o ureche la umbra viei. Fiindcă evanghelia de astăzi ne aduce aminte de faptul că și noi suntem în aceeași barcă a liberului arbitru ca și predecesorii noștri. Și noi putem neglija via sau o putem chiar distruge. La fiecare Sfântă Liturghie, episcopul, atunci când binecuvintează se roagă lui Dumnezeu: “Doamne, Doamne, caută din cer și vezi, și cercetează via aceasta pe care a sădit-o dreapta Ta”. Avem o vie a Creației în jurul nostru de care suntem datori să ne îngrijim. Însă avem o vie mult mai importantă, sădită în sufletele noastre pe care trebuie să o ocrotim, să o curățăm, să o facem să rodească. Fiecare dintre noi și toți împreună suntem Via lui Dumnezeu, față de care avem o responsabilitate imensă. E o Vie care a renăscut din Sângele și din jertfa Domnului, și toți am fost prezenți în chip tainic în trădarea vierilor din evanghelie și de aceea pentru fiecare dintre noi, Sângele Preasfânt a stropit pământul neascultării.

Evanghelia de astăzi este rezumatul istoriei demnității la care am fost chemați și a responsabilității pe care am primit-o. Dumnezeu se încrede în noi și pune în mâinile noastre tot ceea ce are mai scump. În taina Botezului primit avem chezașia iubirii și cheile Împărăției, însă libertatea noastră rămâne intactă. Putem să-l refuzăm pe Fiul la fel ca vierii prin neascultare și păcat sau putem să-l primim la Sfânta Liturghie și în viața noastră, lăsând ca Preasfântul său Sânge să transforme pustiul din sufletele noastre în Rai.